

Skatteministeriet
Lovgivning og økonomi

e-mail:
lovgivningogoekonomi@skm.dk

kopi til:
STU@skm.dk

25. november 2019

Vedr.: Høring af ændring af boafgiftsloven, Lovforslag L 76 (Jr.nr.: 2019 – 7976)

Med e-mail af 20 november har Skatteministeriet fremsendt ovennævnte lovforslag i høring med en høringsfrist den 25. november 2019.

Dansk Skovforening finder høringsfristen urimelig kort.

Skatteministeriet anfører indledningsvist, at den tidligere Regerings nedsættelse af bo- og gaveafgifterne for familieejede virksomheder har givet en meget stor skattelettelse til de mest velhavende mennesker. Dette er ikke korrekt. Lempelsen har været medvirkende til, at alle familieejede virksomheder uanset størrelse har fået bedre muligheder for at bidrage med investeringer i virksomhederne samt til at skabe arbejdspladser i disse. Undtaget dog virksomheder, der karakteriseres som pengetanksvirksomheder.

Regeringen anfører samtidig, at der skal *”være gode og stabile vilkår for at drive virksomhed i Danmark, herunder de familieejede virksomheder, der bidrager med investeringer og arbejdspladser i hele Danmark.”*

Mener Skatteministeriet, at bidraget til investeringer og arbejdspladser vil blive sikret ved **årligt** at fjerne yderligere 1 mia.kr. fra disse virksomheder?

Dansk Skovforening vil gerne give udtryk for, at ministeriets bestræbelser på at få ensartede regler for alle virksomheder ikke samtidig fører til ensartede konsekvenser for virksomhederne. Dette skyldes bl.a. meget store forskelle i den bundne kapital og i virksomhedernes afkastmuligheder.

Således er der i de danske skove bundet 96.000 kr./ha i gennemsnit for alle landets skove med et overskud på 1.150 kr./ha *før* betaling af renter svarende til en forrentning på 1,2% *før* renter.

Det er åbenlyst, at en forøgelse i bo- og gaveafgifterne vil forringe skovbrugets økonomiske situation og dermed forringe skovens muligheder for at levere arbejdspladser, optimeret CO₂-oplagring, øget biodiversitet m.m.m.

Historien har tydeligt vist, at tidligere tiders høje generationsskifteafgifter i første omgang førte til en øget hugst af værdifuldt træ på ejendommene og efterfølgende førte det ofte til et nødvendigt delsalg fra skovejendommene for at ejerne kunne betale afgifterne. De nye ejere, der ikke har den samme viden om og veneration for de særlige naturværdier, som er opbygget gennem generationer, risikerer at gennemføre en skovdrift, som medfører, at særlige naturværdier kan gå tabt.

Den nu foreslåede forhøjelse af bo- og gaveafgifterne skal ses i sammenhæng med den nye ejendomsvurderingslov, hvor der ikke længere skal fastsættes en ejendomsværdi. Kun i forbindelse med generationsskifter skal der fastsættes en ejendomsværdi, der skal ligge til grund for bo- og gaveafgiftsberegningerne.

Dansk Skovforening har gennem mere end 1 år forsøgt at komme i dialog med Skatteministeriet om værdiansættelsescirkulærets princippet og indhold, men Skatteministeriet har ikke kunnet/villet imødekomme Dansk Skovforenings ønske om dialog herom.

Vi ser derfor med stor bekymring på de samlede konsekvenser af ændringerne i vurderingsloven sammenholdt med Regeringens forslag om en betydelig forøgelse i generationsskiftebeskatningen.

En øget generationsskifteafgift vil have effekter, der er i direkte modstrid med de intentioner som Regeringen i øvrigt har på miljø-, klima-, biodiversitets- og friluftsområdet.

Med hensyn til henstanden med betaling af bo- og gaveafgifter anfører Skatteministeriet, at en gradvis afdragsordning over 30 år begrænser likviditetsbelastningen i forbindelse med generationsskifter, som **ikke** forventes at have *"nævneværdige konsekvenser for erhvervslivet"*

Dette er ikke korrekt. En forrentet afdragsordning over 30 år vil generation for generation årligt forringe virksomhedernes mulighed for konsolidering og investering i arbejdspladsen og dermed for at skabe yderligere arbejdspladser. Dette er særligt udtalt i skovbrugsvirksomheder der har et meget lavt afkast i forhold til de meget store bundne værdier.

Efter forslaget sker forrentningen med udgangspunkt i, at der ikke stilles sikkerhed. Dette fører til et højere forrentningsniveau og vil – for de virksomheder, der fortsat *kan* stille sikkerhed - medføre en højere rente end den, der kan opnås gennem de normale kreditinstitutioner. Disse virksomheder vil således formentlig i stedet for henstand optage almindelige kreditforeningslån til betaling af bo- og gaveafgiften.

Såfremt ejeren bor i udlandet i et land, der ikke er omfattet af reglerne om inddrivelse af skatterestancer på Danmarks vegne, skal der stilles sikkerhed, men renten der skal betales sker efter forslaget fortsat på grundlag af en henstand *uden* sikkerhed. Dette fører til en forhøjet rente i forhold til den risiko staten løber. Dette er ikke hverken logisk eller rimeligt.

I oversigten over positive konsekvenser/mindreudgifter anføres henstandsordningen som en effekt, der begrænser likviditetsbelastningen. Det er alene *henstanden*, der har den beskrevne effekt – ikke lovforslaget i sin helhed. Således anføres det da også umiddelbart ved siden af under de negative konsekvenser/merudgifter, at der vil ske en øget likviditetsbelastning ved forlaget.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, reading "Hans M. Hedegaard". The signature is written in a cursive, flowing style.

Hans M. Hedegaard